

VASKELAN LAULU

Alina Laurila

On vain yksi karjalaisten maa
mieli siellä usein vaeltaa.
Kehtoon kuulin laulun kauneimman,
jonka lauloi laine Laatokan.

Kodistain pois jouduin kulkemaan,
vieraat olot opin tuntemaan.
Kaukan laulaa laine Laatokan
ikäväänsä kuulen kertovan.

Vuoksi virtaa, koski kuohuaa
vettä viepi kohti Laatokkaa.
Nimet Metsäpirtin, Vaskelan
tuopi mieleen kuvan rakkahan.

Vaikka tuskin enää milloinkaan
pääsen niitä sinne katsomaan,
kesäilloin käen kukkuissa
muistoissain oon kosken rannalla.

Vaan eteenpäin nyt eletävä on.
Yhä vielä usein nousee muistohon
laulu laineen, vilkas virta veen.
Taasen huomaan niitä muistelleen.

Nyt oot tullut lapsuusmaisemiin,
meille kaikille niin rakkaisiin.
Vieraat jalat niitä astelee.
Kyyneleilmin moista katselee.

(Sävel: Mustalaiseks olen syntynyt)